

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 18

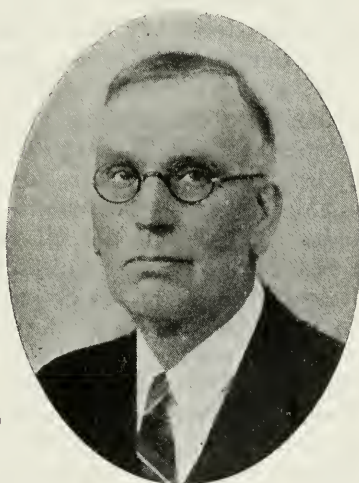
15. SEPTEMBER 1933

82. AARGANG

PRÆSIDENT OG SØSTER JENSEN
FORLADER DEN NORSKE MISSION.

MARGARET A. JENSEN

HYRUM D. JENSEN

MISJONÆRER OG HELLIGE I DEN NORSKE MISJON.

Det er med bedrovede hjerter, at vi nu siger farvel til dere alle i den norske misjon. Vi har tilbragt de forløpne næsten 4 $\frac{1}{2}$ år sammen med dere og på vår ufullkomne måte forsøkt å hjelpe til å opbygge Guds rike. Tiden har gått så fort, at det synes som om det var igår, vi kom til misjonsmarken. Vi har gledet oss over hvert minut av tiden, vi har kunnet tilbringe sammen med dere, for det er alltid en glede og tilfredsstillelse å arbeide sammen med eldster og hellige, som er trofaste i utførelsen av sine plikter. Vi er stolte over det arbeide, som er utført av eldster og hellige gjennom den tid, vi har været her, og vi vil benytte denne anledning til å takke de eldster, som nu arbeider her, for den loyale støtte, dere har gitt oss i den forløpne tid, og for de utrettelige bestrebelsler, dere har lagt for dagen for kirkens utbredelse og opbygning i denne del av Herrens vingård. Vi vil alltid følge deres arbeide, ennskjønt vi vil være mange tusen mil borte. Vi håper, at tid og avstand aldri vil være istand til å bryte de vennskaps bånd, som er knyttet mellom oss, mens vi har været her i Herrens tjeneste, og vi ber, at Guds rikeste vel-signelser måtte følge dere, ikke bare i deres arbeide her i misjonen, men gjennom hele deres livsreise. Vi kan ikke finne ord til å uttale vår takknemlighet til de hellige i misjonen for deres vennlighet mot oss, mens vi har været forenet i denne tjeneste, og for det utmerkede arbeide, som er utført av dere brødre og søstre, som er blitt kalt til å lede og assistere i misjonen, så vel som dem som er kalt til å presidere over de forskjellige grener og ta ledelsen av de forskjellige organisasjoner, for det er gjennom deres trofaste arbeide, vi har været istand til å opnå den fremgang, vi nu gleder oss over, og det vil være ved deres trofasthet og opofrelse i å gjøre deres plikter, at de, som kommer efter oss, vil opnå fremgang. Vi er takknemlige for den villighet, dere har vist i opofrelsen av deres tid og midler for utførelsen av de plikter, som er pålagt dere, for dere har alltid været villige i utførelsen av ethvert kall, som er kommet til dere. Vi har satt stor pris på den bestrebelse, dere har vist for å holde tiendeloven, så det har været mulig for oss å opholde misjonen uten å be kirken om hjelp. Dere har derved samlet skatter i himlen, hvor møll og rust ikke kan odelegge, og det er bare ved å opfylde denne lov, vi på nogen måte kan være istand til å hjelpe Herren i oppbyggelsen av hans kirke her på jorden. Hvad annet har vi, som vi kan gi til Herren for det store forsonings offer, han har gjort for oss, enn vår tid

og våre midler? Ingen ting. Endog vårt liv og vår eksistens tilhører ham så vel som jorden og alt, som er på den. Det er med dette som med evangeliet, vi skal bare hoste i forhold til, hvad vi sår.

Våre kjære brodre og søstre, vi har i løpet av det siste år oversatt og publisert 1500 eksemplarer av »Trosartiklene« av eldste James E. Talmage av de tolvts råd, hvis livsreise var slutt den 27 juli iår. Vi har nu over et tusen av disse boker på lager. Derfor ber vi dere om å spare penger nok til å kjøpe en av disse boker og låne den ut til deres venner. På denne måte vilde vi ikke ha ti misjonærer her i Norge, men over et tusen, for vi har funnet ut, at denne bok er et av de beste midler for evangeliets utbredelse. Eldstene har meget stor fremgang i sitt arbeide, idet de låner ut fra 6—8 av disse boker og holder dem i sirkulasjon i sitt skrifstedistrikt.

Vi setter stor pris på det gode arbeide, som utfores av vår lokale misjonsforeninger i misjonen, og vi anbefaler, at de bruker så mange av »Trosartiklene«, som det er mulig for dem å kjøpe.

Som nevnt ovenfor, å forlate misjonen bringer oss en sorg, som alltid føles, når man skal skilles fra den, man har lært å elske, men der er også en glede og trost i den tanke, at vi skal ha det privilegium å møte dere igjen på den annen side, hvis vi bare vil leve trofaste til Jesu Kristi evangelium. Den største sorg, som vilde ramme søster Jensen og mig, vil være, at vi hører nogen av dere, som vi har arbeidet sammen med, har forlatt kirken, for det vilde bety en evig adskillelse. Måtte vår Faders og hans Sonns Jesu Kristi fred og velsignelser alltid være med dere er vår bonn og vårt ønske,

Deres bror og søster i evangeliet

Hyrum D. & Margaret A. Jensen.

PRÆSIDENT MILTON H. KNUDSEN TILTRÆDER SIN MISSION I NORGE.

President Milton H. Knudsen og Søster Vivian C. Knudsen ankom sammen med deres fem barn til Oslo den 26 august for å overta ledelsen av den norske misjon, idet han var beskikket for dette arbeide den 5 august av kirkens første presidentskap.

President og søster Knudsen har tilbragt hele deres liv i kirkens tjeneste. Det er sandt nok, at de har arbeidet med landbruk, avlet fjerkræ, plantet frukthaver og hostet frugt, gjennomgått skoler og undervist studentene ved de høiere

skoler i alle dele av de Forenede Stater, saavel som president over et Gymnasium i ni år. Men alt dette har kommet i annen rekke og bare været en sidelinje i deres liv. Hovedsaken i deres liv har været å tjene Gud og deres medmennesker.

De er de stolte foreldre av ti barn, hvorav de ni lever. Fem

PRÆSIDENT KNUDSEN OG FAMILIE.

av de yngre ledsager dem til misjonsmarken i Norge. De har alltid arbeidet på den teori, at ingen kan bli frelst i uvidenhet, så det har være deres store formål å skaffe deres barn utdanning. De har hatt så mange som fem av deres barn i gymnasiet på én gang, mens der har været andre i hoi-skolen og i de lavere skoler. Deres formål med utdannelsen har været, at de på denne måte »bedre kunde tjene Herren«.

De har støttet alle aktiviteter innenfor kirken, idet de vilig har ydet bidrag til bygningen av templer og kirkebygninger og likeledes til hjelp til misjonærene. De har alltid mott regelmæssig op til nadvermoter, søndagsskole, de forskjellige virksomheter innenfor Ungdomsforeningerne og, da de var unge, i Primary-foreningen.

President Knudsen har i de siste 15 år av sitt liv syslet meget med videnskap og har spesialisert sig på biologiens område, særlig med hensyn til oprindelseslære, ernæringslære og fysiologisk kemi. Han har mottatt store æresbevisninger derved, at han er innvalgt til medlem av sådanne samfund som: »The American Association for the Advancement of Society«, »Wisconsin Academy of Science«, »Utah Academy of Science« og »American Genetics Association«. Ligeledes er han medlem av følgende æressamfund: »Sigma Xi«, »Phi Sigma« og »Alpha Zeta«. Han er omtalt i sådanne bøker

som »Leaders in Education« (»Ledere paa Utdannelsens Område«), »Who is Who in Education« (»Hvem er Hvem paa Utdannelsens Område«), »Presidents of American Colleges and Universities« (»Presidenter av Amerikanske Gymnasier og Universiteter«). På det kirkelige område har han virket som et medlem av det 156 råd av 70, som bestyrer av en søndagsskole, som søndagsskolelærer, som lærer for prestedommet, som president for Unge Menns Forening i Utah Stav og i South Sanpete Stav. Han er også medlem av »The Court of the Bryce Canyon Council of the Boy Scouts of America«.

Soster Knudsen har, foruten å være mor for en stor familie og ha båret alle de dertil hørende plikter, også tatt en aktiv del i den Kvinnelige Hjelpeforenings arbeide, i Unge Kvinners Utdannelsesforening og i Primary-organisasjonen, både i ward og stav. Hun har alltid støttet president Knudsen i alle hans kirkelige og videnskapelige virksomheter, og i alle ting har hun først og fremst været en sann mor og en trofast Siste Dages Hellig.

President Knudsen erklærer, at han er lykkelig over å komme tilbake til Norge, over å ha anledning til å fornye gamle bekjendtskaper og vennskaper og stifte nye. Hans ønske er å »søke først Guds rike og dets rettferdighet«, idet han er fuldt forvisset om, at Herren alltid vil lede alt til det bedste. Han er meget glad over å finne den Norske Misjon i en meget god tilstand. En prektig gruppe misjonærer arbeider her for Herrens sak. Til de hellige i Norge og Danmark: »Jeg sender dere mine kjærligste hilsener. Dere er jordens salt, vær derfor flittige og opriktige i å forkynde Jesu Kristi evangelium til Deres venner, naboer og slektninger. Hvis dere vil gjøre dette, vil mange ærlige sjæle stå op og velsigne dere i de kommende dager.«

* * *

»Stjernen«s lesere ønsker å byde president Knudsen og familie hjertelig velkommen til den Norske Misjon.

DEN DANSKE MISSION.

EFTERAARSKONFERENCERNE.

Efteraarskonferencerne i den Danske Mission vil i Aar blive afholdt som følger:

Odense	17. September.
Esbjerg	22., 24. og 25. September.
Aarhus	29. September, 1. og 2. Oktober.
Aalborg	6., 8. og 9. Oktober.
Kobenhavn	13., 15. og 16. Oktober.

Som sædvanlig bor der afholdes en Koncert Fredag Aften for Konferencen; og vi haaber, at der vil blive udført et saa godt Program som muligt.

Konferencen fortsættes som sædvanlig Søndag Formiddag Kl. 9 med et Præstedomsmode under Missionspræsidentens Ledelse. Kl. 10 paabegyndes Søndagens første offentlige Møde, hvor et godt Program vil blive udført.

Kl. 2 afholdes Søndagens andet Møde. Dette Møde vil nærmest være et Instruktionsmode for alle Distriktets Funktionærer, hvor Vejledning og Oplysning vil blive givet. Dette Møde vil blive af stor Værdi og Interesse for Funktionærene, hvorfor vi haaber, at de vil møde op i stort Antal. Naturligvis er alle andre Medlemmer af Kirken samt dens Venner ogsaa hjerteligt indbudt til dette Møde.

Kl. 7: Stort offentligt Møde, hvor interessante Emner vil blive behandlede.

Mandag Aften kan benyttes til en Basar til Fordel for den Kvindelige Hjælpeforening.

Vi haaber, at Konferencerne i de forskellige Distrikter maa blive af opbyggende Karakter for baade Søsken og vore Venner.

Vi indbyder alle vore Søsken og Venner fra de forskellige Grene til at overvære denne Efteraarskonference.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

AFLØSNING.

Soster Eva M. Giertsen, der de sidste 3½ Aar har virket som Redaktionssekretær og Translatør for »Skandinaviens Stjerne«, er blevet hæderligt afløst fra sin Mission. Soster Giertsen har i de sidste 2 Aar ligeledes været Præsident indenfor Unge Kvinders Foreninger i den Danske Mission, hvilken Stilling hun fremdeles vil beklæde, da hun vil bosætte sig i København.

Soster Giertsen har udført en usædvanlig lang Mission, idet hun paabegyndte sit Arbejde den 27. Februar 1930. Soster Giertsen har kun været Medlem af Kirken i ca. 8 Aar og har saaledes næsten tilbragt Halvdelen af denne Tid i Missionsmarken. Hun har fortjent sin hæderlige Afløsning, idet hun har været en trofast Herrens Tjenerinde og altid udført sit Arbejde paa en udmærket Maade.

Sit Arbejde ved »Skandinaviens Stjerne« har hun passet paa glimrende Maade; hun har altid sørget for at finde de Artikler og det Stof, som kunde interessere Læserne, og paa denne Maade gjort »Stjernen« til en kærkommen Gæst, ikke alene i de Sidste Dages Helliges Hjem i den Danske og Norske Mission, men ogsaa hos mange Venner.

Et aldeles ypperligt Arbejde har Soster Giertsen udført blandt Kirkens unge Kvinder; hun indførte Gleanerpige-arbejdet i Missionen, hvilken Afdeling indenfor Ungdomsbevægelsen er vokset hurtigt. De unge Piger har Soster Giertsen omfattet med aldrig svigtende Interesse, idet hun altid var villig til at vejlede dem og give dem Raad, hvor det var nødvendigt. Vi er meget taknemlige for, at hun i Fremtiden velvilligst har stillet sig til Disposition for Ungdomsbevægelsen.

Blandt Missionærerne saavel som blandt Soskende har Soster Giertsen altid været ualmindelig afholdt paa Grund af sit vindende Væsen og sin elskværdige Personlighed; altid imodekommende, altid med Smil paa Læben. Vi véd, at Herren ser med Tilfredshed paa hendes Missionsarbejde, og kunde vi høre Herrens Røst, vilde Ordene lyde: »Vel gjort, du gode og tro Tjener«.

Vi benytter Lejligheden til at takke for hendes gode og trofaste Arbejde i Missionens Tjeneste. Maa Herren i rigeligt Maal velsigne denne vor Soster i Fremtiden.

BESKIKKELSE.

Ældst Orson B. West, som de sidste 20 Maaneder har virket som Missionær i Danmark, er beskikket til Redaktionssekretær og Translator for »Skandinaviens Stjerne«.

Broder West er vel skikket til dette Arbejde, idet han er perfekt i Dansk og har et udmærket Kendskab til Engelsk. Han er fyldt med Evangeliets Aand og har en god Forstaaelse af Evangeliets Principper, og som saadan vil han være en god Hjælp for saavel den Danske som den Norske Mission. Vi nedbeder Herrens Velsignelse over Broder West. Maa han i lang Tid være i Stand til at udfylde denne ansvarsfulde Plads i Missionens Tjeneste.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

TAK!

Da det er umuligt at takke hver enkelt, ønsker jeg hermed paa Families og egne Vegne at takke Soskende, Missionærer og Venner for al udvist Deltagelse ved vor kære Moders lange Sygeleje, Dod og Begravelse.

Paa Familiens Vegne
William Ørum Pedersen.

INTERESSANT BESØG.

Den Danske Mission har fornylig haft et interessant Besøg af Sostrene Ileen Ann Waspe og Nettie L. Woodbury fra den Europæiske Missions Hovedkvarter. Soster Waspe leder Unge

Kvindens Foreninger i den Europæiske Mission og Søster Woodbury har Ledelsen af »Primary«organisationen i de europæiske Missioner og er assisterende ved de genealogiske Foreninger. Begge disse Søstre ankom til København Lørdag Eftermiddag fra London via Esbjerg. De foretager en Rejse gennem alle de europæiske Missioner. Rejsens Formaal er at komme i nøjere Kontakt med de forskellige Missioner og forsøge at faa et bedre Samarbejde.

Begge Søstre talte om Formiddagen ved Københavns Grens Søndagsskole; ligeledes holdt de Søndag Aften gode og inspirerende Taler til de tilstedeværende med Missionspræsident Holger M. Larsen som Tolk. Mandag Aften var alle Missionens Hovedbestyrelser indkaldt til et specielt Møde, hvor forskellige Problemer blev droftede. Ogsaa her talte Søstre Wasse og Woodbury og omtalte forskellige Punkter, hvorved Bestyrelsernes Arbejde kunde gøres bedre. Dette Møde var meget interessant, og vi tror, at der vil komme meget godt ud af dette Møde. Det var under Ledelse af Missionspræsidenten.

Det har været os en stor Glæde at have disse Søstre iblandt os, og vi haaber, at Besøget kan gentages engang med Tiden. Vi haaber ligeledes, at de maa have en behagelig Rejse igennem de andre Missioner.

BRYLLUP I KØBENHAVNS GREN.

Efter ovennævnte Mødes Afslutning foregik der en Højtidelighed i Missionshjemmet, idet Broder Edmund Kaiser og Søster Mary Schmidt blev viet af Missionspræsident Holger M. Larsen. Denne smukke og enkle Højtidelighed overværedes af de tilstedeværende Hovedbestyrelser Medlemmer samt Grensforstanderskabet i Københavns Gren. Efter Mødet og Vielsen var Præsident og Søster Larsen Værter ved en Selskabelighed, hvor der serveredes Kager og Frugt. En udmærket Stemning herskede. Broder Kaiser er Medlem af Søndagsskolens Hovedbestyrelse og Søster Kaiser af »Primary«organisationens.

Vi nedbeder Herrens Velsignelser over Broder og Søster Kaiser og haaber, at de maa have en lys og lykkelig Fremtid.

BRYLLUP I ESBJERG GREN.

Vi har ligeledes modtaget Meddelelse om, at Broder Morten Hansen og Søster Wilhelmine Gadegaard, der begge er Medlemmer af Esbjerg Gren, har indgaaet Ægteskab.

Vi ønsker ligeledes disse vore Søsken en lys og lykkelig Fremtid og Herrens rige Velsignelser.

HILSEN TIL »STJERNENS« LÆSERE.

I alle Missionærers Liv er der noget, der kaldes »Afløsning«, en Begivenhed, der af de allerfleste imødeses med en vis Vemod. Dette Ord indebærer Afslutningen paa en Periode, som alle Missionærer er enige om at kalde »den lykkeligste i deres Liv«. Efter tre og et halvt Aars Virke i den Danske Mission er Turen ogsaa kommet til mig, og jeg danner ingen Undtagelse fra den almindelige Regel. Det vilde være umuligt for mig i nogle faa, korte Sætninger at udtrykke, hvad disse vidunderlige Aar har givet mig af virkelig sand og dyb Glæde og Lykke. Hvorfor er Missionstiden en saa usigelig lykkelig Tid for alle, uden Undtagelse? Jeg tror, at Hemmeligheden hertil ligger i det gamle Vers:

Den Gang, jeg vilde Lykken eje, da flygtet den fra alle mine
 Veje,
 Den Gang, jeg vilde Lykken bringe, da dalede den paa Engle-
 vinge.

Alle Missionærer kommer ud med et brændende Ønske om at give seg selv helt hen for andre og forsøge at bringe virkelig Glæde og Lykke til deres Medmennesker. Og saa moder de alle den samme Erfaring, at det er dem selv, som modtager hele Tiden. Jo mere man giver, jo mere modtager man.

Jeg kom til den Danske Mission for tre og et halvt Aar siden, opfyldt af et brændende Ønske om at give og dele med andre den samme Lykke, jeg havde fundet gennem Kristi sande Evangelium. Nu, da Tiden er kommet for min Afløsning, sidder jeg tilbage med mange, rige, vidunderlige Minder, og hele Tiden synes det, som om det er mig, der er Modtageren. Mit Hjerte er fyldt af Taknemmelighed mod alle de kære, trofaste Søsken og Venner i den Danske Mission, som altid har vist mig Kærlighed og Forstaaelse. Jeg har haft den store Glæde at besøge næsten alle Grene i Missionen flere Gange, og den Aand, som der har modt mig, kan ikke andet end glæde mig hver Gang, jeg tænker tilbage derpaa.

Mit Arbejde med »Stjernen« har kun været en eneste stor Glæde. Det samme kan siges om Arbejdet med de Unge Kvinders Forening. Jeg er meget lykkelig over, at jeg skal faa Lov at fortsætte med det sidstnævnte. Paa Falderebet har jeg Lyst til at sige et Par Ord om »Stjernen«s Arbejde. I over 80 Aar har dette lille Blad fulgt Søsken i Skandinavien gennem tykt og tyndt. En velkommen Gæst har den sikkert været i mangt et ensomt Hjem ude paa Landet, hvor »Stjernen« maaske har været det eneste Bindeled med andre Søsken. Lad os støtte vort lille Blad. I disse vanskelige Tider kæmper det sin tunge Kamp for Tilværelsen. Lad os ikke

svigte det. Det har en stor Mission. I Broder West véd jeg, at »Stjernen« faar en ypperlig Medarbejder. Han er særligt skikket for dette Arbejde i enhver Henseende, og det er med stor Glæde, jeg ser ham indtage min Plads.

Jeg vil gerne med disse faa Linier udtrykke min dybt-følte Tak til alle »Stjernen«s Læsere for al Stotte, Hjælp, Opmuntring og, ikke mindst, Taalmodighed. Tak til alle de Søskende, som har vist mig Kærlighed, Gæstfrihed og Forstaaelse under mine Besøg i Distrikterne. Jeg vil aldrig glemme eder. Til den store Skare Missionærer, som har arbejdet og fremdeles arbejder i den Danske Mission, sender jeg ogsaa min varmeste Tak, og jeg adresserer denne Tak til mine kære Missionærførelde, Præsident og Soster Larsen. Og sidst, men ikke mindst, ønsker jeg at takke min himmelske Fader, fordi han skænkede mig det store Privilegium at komme til dette dejlige Land og være med som et ringe Led i Kæden af Herrens store Arbejderskare. Søskende — lad os ikke svækkes i Kampen. »Høsten er stor, men Arbejderne er faa.« Og husk, den, som holder ud til Enden, skal arve Livets Krone.

Maa Herren velsigne alle de trofaste Søskende og Missionærer i Skandinavien.

Eva Mabel Giertsen.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR OKTOBER MAANED.

Hjælp os, o Gud, helt at forstaa
 Det Offer, som blev bragt,
 Da Livets Fyrste du lod gaa
 For os at frelse ved sin Magt.

KORLEKTIER FOR OKTOBER MAANED.

Senior- og Juniorklassen:

Luk. 16: 10—12: »Den, som er tro i det mindste, er ogsaa tro i meget, og den, som er uretfærdig i det mindste, er ogsaa uretfærdig i meget. Dersom I da ikke have været tro i den uretfærdige Mammon, hvem vil da betro eder den sande? Og dersom I ikke have været tro i det, som andre eje, hvem vil da give eder noget selv at eje?

Børn over 10 Aar:

Den femte Samuels Bog 15: 22: »Men Samuel sagde: Mon Herren har Behagelighed i Brændofre og Slagtofre, saaledes

som i Lydighed mod Herrens Rost? Se, at adlyde er bedre end Offer og at være horsom end det fede af Vædre.«

Born under 10 Aar:

Luk. 2: 10, 11: »Og Englen sagde til dem: Frygter ikke. Thi eder er i Dag en Frelser fodt, som er den Herre Kristus i Davids By.«

FORSLAG TIL 2½ MINUTTERS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Hvorfor bygger vi Templer?
2. Hvad er den Helligaands Gave?

Born over 10 Aar:

1. Fortæl om Gideon.
2. Hvad Forskel var der paa Gideon og Samson?
3. Hvad er det største Bud i Loven?
4. Hvilke Velsignelser er der forbundet med at adlyde det fjerde Bud?

Børn under 10 Aar:

1. Fortæl om Josef og Maria.
2. Fortæl om Jesu Fodsel.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

17. September.

ELISA.

Samuel var den sidste af Dommerne, han organiserede »Profeternes Born«, og han salvede de første Konger. Regeeringsformen ned til Samuels Tid var teokratisk — det vil sige, at det politiske Element i Staten var i Hænderne paa Mænd, der repræsenterede Gud. Der var ikke nogen Anerkendelse af Forskel paa politisk og religiøst Liv. Naar der blev udraabt en Konge, blev han salvet af Guds Tjener, og i adskillige Kongers Generationer herskede den Teori, at den kongelige Magt kom efter den religiøse. Da Kongedømmet voksede i Betydning, forandredes Magtforholdet mellem Profeterne og Kongerne, og Kongerne blev stærkere. Elias beder Elisa om at salve to Konger, for han er optaget til Himmels, hvad der viser, at Teorien om den gudfrygtige Krafts Overlegenhed forblev, men eftersom Kongens Magt voksede, blev Profeten mere og mere en Folkets Forsvarer end en Støtte for Kongen.

Det synes derfor, at man maa give Samuel Anerkendelse

(Fortsættes Side 422.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:
Holger M. Larsen

Redaktionssekretær og Translatør:
Orson B. West

ER MIT LEGEME MIT EGET?

Den unge Dame sad henslængt i en Lænestol, rygende en Cigaret. Den unge Mand saa ivrigt paa hende.

»Jeg vilde ønske, at du ikke vilde ryge.«

»Hvorfor da ikke?« svarede hun.

»Fordi det skader dit Legeme.«

Hun saa ham lige i Ansigtet. »Ja, ja, lad os antage, at det gør det? Men mit Legeme er vel mit eget, ikke sandt?« Hun fortsatte med at ryge.

Den unge Mand grundede lidt der over; saa begyndte han igen. »Du mener, at hvad der angaar dit Legeme, er din egen Sag og ikke min. Er du sikker paa det?«

Hun tændte endnu en Cigaret og svarede tort: »Er du ikke sikker paa det? Hvad har du eller nogen anden at gøre med den Behandling, jeg giver mit eget Legeme, der er givet mig af Naturen?«

Den unge Mand satte sig lidt mere rankt.

»Det Svar er den Tilflugt, enhver søger, der selvisk vanærer Loven. Drukkenbolten, Morfinisten, Tyven og Morderen giver forskellige afvigende Meninger paa dit Svar.«

Den unge Dame blev næsten rød af Vrede. »Du sætter mig sandelig i Klasse med fine Mennesker.«

Sindigt og roligt fortsatte den unge Mand. »Du lever ikke alene paa en øde Ø. Hvad du end gør berører og paavirker andre. Det er een Grund, hvorfor du ikke skulde ryge. Samfundets Sikkerhed afhænger af den gensidige Interesse, Folk viser for hinanden. Kain afslog at forstaa dette Princip, da han svarede Herren: »Er jeg min Broders Vogter?« Det Menneske, der saaledes ringeagter sin Næste, brændemærkes med et evigtvarende Skændselsmærke.«

»Sæt alt dette er sandt,« svarede hun, »men den Skade, jeg paafører mit eget Legeme ved at ryge, berører ikke nogen anden.«

»O, jo, det gør det,« svarede den unge Mand hurtigt, »du har ikke tænkt Sagen igennem.

»Hør nu engang. Rygning skader dit eget Legeme og formindsker din Livskraft. Du har Perioder, hvor du er nedtrykt og gør Menneskene omkring dig ulykkelige. Endvidere er du ude af Stand til at gøre dit bedste, hvad det nu end er, naar du ryger. Din formindskede Evne til at gøre noget berører ikke blot dig selv, men enhver, som paa en eller anden Maade er afhængig af dig.

»Endvidere, den Tid kommer maaske, ja vil komme, hvis du bliver ved med at ryge, at du vil faa Perioder af Sygdom, som vil tvinge andre til at vente paa dig og gøre dit Arbejde.

«Værst af alt maaske, siden jeg har hørt dig sige, at du ønsker at blive Moder, vil dine Born komme ind i Verden med svækkede Legemer paa Grund af deres Moders usunde og urene Vaner.

»Jeg tvivler meget paa, at dit Legeme virkelig er dit eget.«

»Maaske jeg saa vilde gøre bedst i at flytte til en øde Ø,« sagde hun, tilsyneladende meget ærgerlig.

»Ikke engang der vilde du være retfærdiggjort ved at skade dit Legeme. Dit Legeme er blevet givet dig for at være et Hjem for din udødelige Aand. Gennem Legemet taler din Aand. Da du bryder dig om Legemet, respekter det og hold det rent, din Aand vil da faa Kraft til at udtrykke sig, som den ønsker. Legemet maa betragtes som et helligt Tabernakel. Herren forventer, at du vil holde det rent og stærkt. Husk paa, at dette Legeme vil opstaa med dig i Opstandelsen.«

Tankefuldt lagde den unge Dame Cigaretten, som hun lige skulde til at tænde, tilbage i Æskén.

»Husk,« fortsatte han, »at dit Legeme ikke er dit eget. Det blev givet dig i en bestemt Hensigt af din himmelske Fader; Brugen af det vil ikke alene berøre dig selv, men alle, som du kommer sammen med. Hvert eneste Menneske, der er kommet ind i denne Verden, har et dobbelt Ansvar overfor Gud og Mennesket. Jeg vilde ønske, at du ikke vilde ryge eller gøre noget andet, der skader dit Legeme.«

Langsomt rejste den unge Dame sig fra sin Stol.

»Lad os gaa en Tur for at trække frisk Luft og for at blive varmet af Solskinnet. Jeg ønsker at tænke over denne Sag. Maaske tilhører jeg Verden og Verden mig. Kan det alligevel ikke være Visdom?«

John A. Widtsoe.

Det betydningsfuldste Vidnesbyrd, som vi har at give Verden, er, at Kristus og Gud er virkelige Personligheder, som har Interesse for vort Velfærd. — Antoine R. Ivins.

(Fortsat fra Side 419).

for hans Organisation af »Profeternes Børn« og sørge for, at dette Element eksisterede i den hebræiske Forfatning, der var til for at beskytte Folkets Rettigheder og at prædike Retfærdighed. »Profeternes Børn« blev organiseret med det Formaal for Øje at lære og gøre Ting, som Gud ønskede. De kunde ikke andet end blive Folkets Repræsentanter saa vel som deres Ledere, Profeterne; derfor var de ikke alene Retfærdighedens Lærere, men Forsvarere af Ret og Retfærdighed.

»Profeternes Børn« og deres Lederes Magt illustreres vel i Elias' og Elisass Kariere. Disse to store Mænd er derfor sande Repræsentanter for de israelitiske Profeter paa enhver Maade, de adskiller sig fra de senere Profeter derved, at de ikke har efterladt nogen Skrivelser. Det, vi véd om dem, har vi fra andre Forfattere. Elias var ogsaa forskellig paa en anden Maade, hvis vi antager Joseph Smiths Lærdomme. Vi forstaar, at han var den sidste, der var i Besiddelse af Præstedømmets Nogler i dets Fylde. Saaledes kan vi sige begyndende med Elisa, at Profeterne, selv om de stadig repræsenterer Gud og Præstedømmet, ikke har Ret til at præsidere i Præstedømmets Organisationer. Præstedømmet blev saaledes naturligt løst organiseret og som Følge deraf ogsaa mindre vigtigt.

Elisa beskrives i Bibelen som »den Guds Mand«. (2. Kongernes Bog 5: 8.) Denne Titel gives ham mere for at beskrive hans Embede og Kald end paa almindelig Maade at beskrive hans Karakter, for den samme Titel giver Elias sig selv. (2. Kongernes Bog 1: 10.) Titlen er ideel for Profeterne. At være en »Guds Mand« fra Elias' og Elisass Standpunkt betød en, der var alvorlig og oprigtig med Hensyn til den moaiske Lov, Tanke og Tradition. Elisa viste ved hver af sine Handlinger, at en uplettet Gudsdyrkelse og en retfærdig Administration af Loven er det, som Gud frem for alt kræver. Profeterne var alle, hvad vi i Dag kalder »Folk, der isolerer sig«. Det var, naar Folk indførte nye Skikke, glemte de gamle og kom i Kontakt med nye Guder, at Profeterne maatte arbejde hardest. Deres Maal var at frelse Israel for Israels Gud. Profeterne var »Guds Mænd«. I Elisass Tilfælde vil vi se, at Titlen bærer i sig en almindelig Beskrivelse af Elisa mere end en Titel paa hans Embede. Vi har kun Plads til at omtale to af Begivenhederne i denne Guds Mands Liv. Forst Helbredelsen af Naaman. (2. Kongernes Bog 5: 1—10.) Her er en Beretning, der lærer os, hvor store Ting der kan ske ved enkle Omstændigheder, at Velsignelser kommer af Tro og Lydighed mod enkle Bud og Befalinger og ikke som et Resultat af at gøre store og mægtige Ting. Naaman maatte

have vidst, hvis han tænkte paa de store Erfaringer, at Mennesker kan lære meget af dem, som de betragter som de underlegne. Saa er der Lektien over alle Lektier, at vi vinder ved Erfaringer, der kommer af den egenkærlige, taabelige Tjener, Gihesi. I disse Tider fristes vi til at antage Gihehis Maade at tænke paa som værende god. Men til Trods for den Kendsgerning, at Menneskene synes stadig at have Held med sig ved at bruge uærlige Metoder, saa vil Slutresultatet dog altid være lige saa sorgeligt, som det var med Gihesi. Nu om Dage bliver vi ikke hvide af Spedalskhed, men Menneskets Sjæl og Hjerte bliver sort af Væmmelse, naar den rette Tænkemaade vender tilbage. Lykke kan ikke stjæles, den maa fortjenes. Her er i Sandhed en Beretning, der er værd at lægge Mærke til.

Elisa giver os den Forklaring, som Nationer og de Mænd, der leder Nationerne i Dag, behøver, dersom de ønsker at opnaa Fred. Elisa beder, da den syriske Hær kommer for at tage ham, at de maa blive ramt af Blindhed. Hans Bøn besvares, og da han vandrer omkring mellem Syrerne, tilbyder han at lede dem til den Mand, de søger. De følger ham, og han forer dem til Samaria, og naar deres Øjne aabnes, finder de sig selv omgivet af deres Fjender. Israels Konge glæder sig over deres Held med den ønskede List og ønsker at drage Fordel af den og dræbe alle Syrerne, men Elisa holdt ham tilbage. »Du skal ikke slaa dem, vilde du slaa dem, som du har taget med dit Sværd og ved din Bue? Sæt Brød og Vand for dem, at de kan spise og drikke og gaa til deres Herre.« Elisas Visdom gjorde mere end Israels bevæbnede Styrker. »Derfor kom Syriens Bander ikke længere ind i Israel.«

Spørgsmaal.

1. Hvad var »Profeternes Born«? (Se Samuel 19: 20.)
2. Opstil en Modsætning mellem Elias og Elisa.
3. Omtal et af de Mirakler, der fandt Sted under Elisas Ledelse.
4. Hvilken stor Velsignelse bad Elisa om ved Elias' Himmelfart?
5. Hvem var Naaman? Fortæl om hans Helbredelse.
6. Fortæl Beretningen om Gihesi. (2. Kongernes Bog 5.)

24. September.

DRENGEN SAMUEL.

For vi tænker paa Samuels Liv, vil det være godt for os at standse et Øjeblik og tænke over Regeringsformens Vækst og Udvikling blandt Israeliterne. Regeringsformen i Israel

i Patriarkernes Dage, i Abrahams, Isaks og Jakobs Dage var fuldstændig en Familiesag. Patriarken var Fader, Præst og Konge; naturligvis kaldtes han aldrig Konge, men hvilken politisk Autoritet, der end lagdes for Dagen, fandtes den hos Patriarken. Vi vilde i Dag sige, at hele Statens, Kirkeens og Familiens Magt fandtes hos ham.

Under Moses og Josva var Israeliterne stadig Vandrerer, som de var under Patriarkerne, men deres Antal var blevet stort. I Stedet for en Familie var de nu sammensat af tolv Stammer, og hver Familie tilhorte en af Stammerne. Der var ikke nogen Forskel paa politisk og religiøs Magt. Moses var ikke alene Folkets Præst, Guds Profet, men han var ogsaa Giveren og Administratoren af politiske og sociale Love og Dommer baade i kriminelle og almindelige Sager og General for Hæren. Hele Styrelsen, politisk, religiøs, social, og Hæren var direkte under hans Ledelse. Under Dommernes Tidsperiode blev denne Føreling af Regeringsmagten lidt efter lidt forandret. Dommeren var Militærleder og Fører af de almindelige Anliggender, idet han ifølge Skriften i Almindelighed handlede under Guds Ledelse, men han var ikke sædvanligvis Højpræst eller Profet i Ordets almindelige Forstand. I Eli og Samuel finder vi dog Højpræstens og Dommernes Magt forenet. Med Valget af Saul til at være Konge, medens Profeten Samuel stadig levede og fortsatte at dirigere de aandelige Affærer, ser vi, at Folket begynder at forstaa Forskellen mellem den politiske og religiøse Magt.

Da Eli, Højpræsten var Dommer i Israel, kom Elkanah og hans Hustru Hannah til Shiloh for at ofre til Tabernaklet. Elkanah elskede Hannah, men dog var Hannah ikke lykkelig, fordi hun ikke var blevet velsignet med en Dreng. Alle Østens Hustruer sørger, hvis de ikke har nogen Børn, og de betragter det endog som en Vanære. Hannah følte naturligvis, at Gud havde Magt til at velsigne hende saaledes, at hun vilde blive i Stand til at blive Moder, og alvorligt opsendte hun en Bøn, hvori hun lovede Gud, at dersom hun blev velsignet med en Dreng, vilde hun helt give ham til Guds Tjeneste.

En Dag, medens hun bad og græd, hændte det, at Eli kom forbi. Hannah var saa overvældet af Sorg og sin Nidkærlighed i Bonnen, at Eli troede, at hun var fuld, og han dadlede hende.

Hannah fortalte Eli, at han havde dømt hende forkert, og forklarede ham sit store Ønske. Eli talte da venligt til hende og lovede hende, at Gud vilde velsigne hende med en Son.

Ikke længe efter dette blev hendes Son født, og Hannah kaldte ham af Taknemlighed »Samuel«, der betyder »Bed Gud«. Hannah glemte ikke sit Løfte, for da Samuel blev

gammel nok, bragte hun ham til Tabernaklet for at assistere Højpræsten og at hjælpe ham med Ofrene. Han blev Led-sager for Eli.

Eli havde to Sonner. Begge var de onde, men paa Grund af deres Fodsel og Fader var de ikke destomindre Præster. Folket kunde ikke lide dem, og Eli sørgede over dem, for han forstod, at Gud vilde straffe dem og maaske ham og Folket for at tillade saadan Ondskab i deres Midte.

En Nat, da Samuel kun var 12 Aar gammel, modtog han et Syn fra Herren. Det blev fortalt ham, at en stor Ulykke vilde hænde Israel, at deres Fjender vilde overvinde dem, og at Elis to Sonner vilde blive dræbt som en retfærdig Straf for deres Ondskab.

Samuel var bedrovet, da han horte dette, for han elskede Eli, men han vidste, at Eli ikke havde holdt sine Sonner fra deres Ondskab, og han domte Eli, som alle Orientalere vilde gøre, som værende noget ansvarlig for Sonnernes Ondskab gennem en forfejlet Opdragelse. Derfor holdt han ikke af at fortælle Eli om sit Syn, for han vidste, at han da vilde blive ked af det.

Snart efter erklærede Filisterne Israeliterne Krig. Israeliterne blev slaæet og mistede Tusinder af deres Mænd. Israeliterne troede, at dersom de sendte Bud efter Arken og tog den med sig i Slaget næste Gang, de kæmpede, at de da vilde blive Sejrherrer. Derfor blev der sendt Bud efter Arken, og Elis to Sonner, Hofni og Fineas, kom med den. Eli vilde ogsaa have ledsaget Arken, men paa Grund af sin høje Alder blev han hjemme. For Arken og Elis Sonner kom af Sted, fortalte Eli sine Sonner, at hvis Arken blev taget, og de kom tilbage uden den, vilde han ikke modtage den. Arkens Komme glædede Israeliterne meget og foraarsagede, at der kom Frygt blandt Filisterne. Men Glæde kan ikke vinde et Slag, ej heller vil Frygt tabe et. For næste Gang, de kæmpede, sejrede Filisterne atter. Israeliterne mistede Tusinder af Mænd, Arken blev taget, og Elis Sonner blev dræbt.

Da Nyheden om Slagets og Arkens Tab blev bekendt i Shiloh, jamrede hele Byen. Eli, som var Højpræst eller Ypperstepræst, sad paa en Trone ved en af Portene. Da han horte Klageraabene, forstod han, at der var sket en stor Ulykke. Han sendte Bud efter den, der havde bragt Nyheden. Da han lyttede til Budbringeren, blev han overvældet af Sorg. Tanken om Arkens Tab foraarsagede, at han faldt død til Jorden.

Spørgsmaal.

1. Hvad var Elis Sonners Navne?
2. Hvad foraarsagede Elis Død?
3. Hvad indeholdt Arken? (Se 2. Mosebog 16: 34 og 31: 18.)

4. Hvad var Arken? (Se 2. Mosebog 25: 10—21.)
5. Hvor boede Filisterne?
6. Fortæl om Hannahs Bøn og hendes Lofte, dersom Bønnen blev besvaret.
7. Fortæl Beretningen om Samuels Syn, som han modtog, da han var tolv Aar gammel. (Se 1. Samuel 3: 1—21.)
8. Hvorfor var Herren ikke tilfreds med Eli?
9. Gentag de Ord, som Eli bad Samuel sige, hvis han blev kaldt af Stemmen fjerde Gang. (1. Samuel 3: 9.)
10. Sammenlign Regeringsformen under Patriarkerne med den i Israel paa Samuels Tid.

1. Oktober.

SAMUEL OG SAUL.

Samuel omtales almindeligt som den, »der indsatte Konger«. Dog naar vi læser Historien om Israels første Konge og om den Maade, han vælges efter, ledes vi til den Slutning, at Samuel i Stedet for at være »en, der indsatte Konger«, i Hjertet virkelig ikke er en, der tror paa den kongelige Regeringsform. Folket krævede en Konge. Under menneskelige Regeringsformer faar Folket i Almindelighed, hvad de ønsker. Hvis vi studerer Folkets Tilstand paa Samuels Tid, vil vi se, at dette Folkets Krav om at faa en Konge var et Resultat af den politiske Tilstand, Israels Børn var kommet ind i. Der var et virkeligt Behov for en eller anden forenende Kraft til at bringe Folket til national Samling. Mere og mere havde Folket naaet et Sted, hvor Jalousi mellem Stammerne var resulteret i Fejlfinden og Uenighed. Under Moses, Josva og Dommerne dannede Israels Børn et løst Stamme forbund. Folket var friere og skulde have været lykkeligere under dette System, og Samuel vidste uden Tvivl dette; da Kongedømmet alligevel blev indført, gav Samuel det sin fulde Støtte, og saa længe som Saul var en god Konge, støttede Samuel ham ogsaa. Det er sandsynligvis paa Grund af den forenende Indflydelse, Kongedømmet havde paa Folket, som forsonede Samuel med Forandringen i Regeringsformen.

Beretningen om Valget af Israels Konge er meget interessant. Han blev, for at bruge et moderne Udtryk, opstillet af Herrens Profet og salvet som Konge, men det var — som du vil se — ikke hele Ceremonien. Ligesom i Kirken i Dag, kan man ikke handle i et Embede eller Kald, forend Folket har stemt for det; ligesaa kunde Saul ikke blive Konge, forend Folket havde billiget hans Kald og vist deres Vilje til at have ham til Konge ved at udraabe det, som er nedarvet gennem Tiderne: »Gud bevare Kongen«.

Saul var af Benjamins Stamme, og hans Faders Navn var Kish. Kish ejede nogle Æsler, som havde forvildet sig bort. Bibelen begynder Beretningen om Saul paa den Tid, han jagede efter disse Æsler. Efter at Saul forgæves i nogen Tid havde søgt, fortælles det ham, at han skal gaa til Profeten Samuel for at faa Raad om, hvor han skulde se efter de forsvundne Æsler.

Denne lille Henviſning i Skriften viser os, at nogle af Folket troede, at Guds Profet var en Slags Spaamand. Det var heldigt for Saul, at han fulgte dette Raad, for Herren havde gjort det kendt for Samuel Dagen for, at han vilde møde den Mand, som Herren havde udvalgt til at være Konge. Samuel havde derfor forberedt en Fest til Ære for den Mand, naar han skulde komme. Da Saul nærmede sig Samuels Hus, genkendte Samuel ham som den, der skulde være Konge, og inviterede ham til at deltage og »gav ham Sted overst iblandt de budne«.

Næste Morgen ledsagede Samuel Saul et Stykke paa Vej. Da Samuel og Saul var alene, tog Samuel en Oliekrukke »og oste paa Sauls Hoved og kyssede ham og sagde: Mon det ikke være saa, at Herren har salvet dig til en Fyrste over hans Arv?«

Saa sagde Samuel, at disse tre Ting vil være et Tegn for dig, at dit Valg som Konge er rigtigt. »Du vil møde tre Mænd, som vil hilse dig og tale venligt til dig og tilbyde dig Brød og Vin. Lidt senere vil du møde to Mænd, som vil oplyse dig om, at Æslerne er fundet, og lidt længere henne vil du møde et Selskab af Profeter komme ned ad Hojen, og du vil deltage i deres Aand og Profeti.«

Alle disse Ting skete, som Samuel havde sagt. Saa kaldte Samuel Stammerne sammen ved Mizpa og fortalte dem, at siden de havde forkastet Gud og valgt at have en Konge, maatte de kaste Lod for at finde ud af, hvem den var, der skulde være Konge. Dette gjorde Folket. Loddet blev først kastet for at se, hvilken Stamme, der skulde æres. Det faldt paa Benjamins Stamme. Saa kastede de Lod for at se, fra hvilken Familie Kongen skulde komme. Det faldt paa Matris Slægt, der var Sauls Familie. Da de valgte fra Gruppen, blev Saul, Kish's Son, valgt. Saul var ikke til Stede, da Loddet blev kastet, men da der blev sendt Bud efter ham, og han var vendt tilbage, da var det, at han blev hilst med Raabet: »Gud bevare Kongen«. Men det var ikke alle, der var glade for Valget, og nogle mumlede og sagde: »Hvorledes skal denne Mand frelse os?« Saaledes begyndte Saul sin Regering med nogle Mænd, der ikke kunde lide ham.

Spørgsmaal.

1. Hvorfor bad Folket om en Konge?
2. Var Herren tilfreds med, at Israel ønskede en Konge?
3. Giver Bibelen os en Beskrivelse af Saul som ung Mand? (Se 1. Samuel 9: 1—2.)
4. Læg Mærke til og udpeg de Skridt, der blev taget, før Saul blev Konge. (Se 1. Samuel 9.)
5. Efter at Samuel salvede Saul, hvilke tre Tilfælde sagde han vilde hænde, som Saul kunde tage som Tegn paa, hvad der skulde ske? (Se 1. Samuel 9: 15—17.)
6. Læs 1. Samuel 13: 5—14, 15: 22—23 og 16: 14. Efter at at have læst disse Vers, kan du da forudsige, hvad der vil ske med Sauls Aand og hans Stilling?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

17. September.

TILBAGEBLIK PAA GAMLE LEKTIER.

Hvis det kunde lade sig gøre, vilde det være en udmærket Idé, om Læreren eller Lærerinden kunde faa fat paa en Del Billeder, der illustrerer Begivenheder fra Bibelen, for Eksempel »Ankomsten til Bethlehem« o. s. v.

Der maa naturligvis lægges Vægt paa at give Børnene det Indtryk, at de ikke er andet end Scenen, som vedkommende har forestillet sig den. Det kan Børnene sikkert nok forstaa, naar det bliver forklaret for dem. Medens Børnene ser paa Billederne, lad dem da fortælle, hvad de egentlig forestiller; Børnene vil sikkert med Interesse tage Del i en saadan Lektie, eftersom Billeder og Fotografier altid vil interessere dem.

Hvis saadanne Billeder ikke kan skaffes, da gennemgaa de gamle Lektier og se, hvor meget Børnene kan huske af dem. Der kan stilles mange Spørgsmaal. Stil dem følgende Spørgsmaal:

1. Hvem var Daniel?
2. Vilde Daniel og de andre unge israelistiske Mænd spise og drikke, hvad Kongen gav dem? Hvorfor ikke?
3. Fortæl om Belhazars Fest. Hvad saa han paa Væggen?
4. Hvem var Dronning Ester? Var hun en god Kvinde? Gjorde hun meget for sit Folk? Hvem var Mardokaj?
5. Hvad gjorde Jøderne, naar de var bedrovede?
6. Hvem var Maria? Hvad skete der en Dag, da hun sad ved Byens Brønd?
7. Hvad sagde Englen til hende?
8. Hvor blev Jesus født?

24. September.

BUDSKABET TIL HYRDERNE.

Tekst: Lukas 2. Kap. 8—20.

Selve den Nat, da Jesus blev født, var der Hyrder, der vogtede deres Hjord. Det var paa Sletterne nær ved Bethlehem, paa de samme Marker, hvor Ruth havde samlet Aks. Det var ogsaa her, at David havde vogtet sine Faar for mange Aar siden. Disse Hyrder saa temmelig haarde ud. Deres Haar var tykt, og deres Skæg var langt. De havde grove Klæder paa eller Faareskind med Ulden indvendig, som sad løst til Kroppen ved Læderbælter. Paa Hovedet havde de lystfarvede Tørklæder. Det var gode Mænd med bløde Hjerter, de elskede deres Faar og passede trofast paa dem. Hver Sabbatsdag vaskede de sig og gik i Kirke, hvor de med bøjede Hoveder lyttede til Gudstjenesten. De vidste, at en skønne Dag vilde der komme en Konge og hjælpe dem, og de tænkte tit paa ham. De vidste ikke, naar han skulde komme eller hvorledes, men de vidste det. Han vilde uden Tvivl komme.

Hver Aften, naar Faarene var samlet sammen for Natten, blev en af dem valgt som Vagt, saa byggede de andre et Baal og satte sig omkring det for at spise, for at hvile og for at tale. Medens de talte, blev de trætte, og en for en lagde de sig ned for at sove, hvor de havde siddet.

Den Nat, da Jesus blev født, og medens de stirrede paa Maanen og Stjernerne, saa de et besynderligt Lys. Det blev klarere og klarere, indtil Hyrderne skjulte deres Ansigter af Frygt. Men en blid Stemme sagde til dem: »Frygt ikke«. Det var en Engel, som talte. Da de langsomt løftede Hovedet, sagde han: »Se.« Det betød, at han havde noget meget vigtigt at fortælle dem. De lyttede med Undren og tænkte, hvad det kunde være. Han sagde: »Jeg forkynder eder en stor Glæde.« Saa undrede de sig endnu mere. Han fortalte dem, at den gode Nyhed ikke alene var for dem, men for »hele Folket«. Lad os lytte til hans Ord, som om han fortalte den glade Nyhed til os. »Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By. Og dette skulle I have til Tegn: I skulle finde et Barn svøbt, liggende i en Krybbe.«

Medens Hyrderne lyttede til Englens Ord, forvandlede deres Frygt til stor Glæde. De var meget glade ved at vide, at Barnet kun var en Mil borte i Davids By, som er Bethlehem. (Den blev kaldt Davids By, fordi David var fort der.) Englen saa, hvor glade de var, derfor fortalte han dem, hvor de kunde finde det lille Barn — i en Krybbe og svøbt i Klæder. Han fortalte dem, at dette vilde bevise, at alt, hvad han sagde, var sandt.

Dette syntes at være et besynderligt Sted at søge efter saadan et Barn. Men Maria, hans Moder, og Josef, hendes Mand, der var kommet fra deres Hjem i Nazareth, kunde ikke finde Plads i Bethlehems Herberg. Det var fuldt af Mennesker, saa de maatte blive i en Stald.

Netop som Englen syntes færdig til at forlade dem, saa Hyrderne et andet klart Lys højt paa Himmelen. Det var saa klart, at Maanen og Stjernerne var matte. Da det kom nærmere, kunde de se, at det ikke var et Lys, men mange Engle i et Lys, der var saa klart, at det blændede dem. Saa i Natens Stilhed sang de med himmelsk Musik: »Ære være Gud i det højeste og Fred paa Jorden.«

Da Englene var borte, vendte Hyrderne sig til hinanden og sagde: »Lad os sammen gaa ned til Bethlehem og se denne Frelser, som Herren har sendt os, at vi kan tjene ham.«

Saa forlod de deres Hjord og drog af Sted og fandt Maria og Josef og Barnet liggende i Krybben. Det var altsammen sandt, hvad Englen havde fortalt dem. Gud elskede Verden saaledes, at han sendte sin Son for at hjælpe dem.

Da Hyrderne havde set dette, fortalte de alle, de mødte, om Guds Godhed og om, hvorledes han havde sendt sine Engle til dem for at fortælle dem Nyheden. Saa vendte de tilbage, idet de priste og lovede Gud. Maria, Jesu Moder, sagde ikke noget til nogen. Hun tænkte blot atter og atter for sig selv: »Kan det være sandt, at Gud elsker os saaledes? Har han givet mig sin Son og Verden for at blive vor Frelser?«

1. Oktober.

FREMSTILLINGEN I TEMPLET.

Tekst: Lukas 2: 21—39.

Naar en Moder giver sin lille Dreng en Femøre til Bolcher, og han bruger den, er Femøren borte, og det er Bolcherne ogsaa snart. Men der er nogle Gaver, der vokser, naar de gives bort. Dette er sandt i vor Fortælling for i Dag. Først giver nogle af Menneskene i den noget, og saa giver en anden noget. Hver hjælper og velsigner den anden, og jo mere de giver bort, des mere har de at give.

Denne Fortælling skete lidt efter, at Hyrderne var kommet til Bethlehem for at hilse paa Maria og boje sig for Jesus. Paa en eller anden Maade syntes selve Tanken om Jesus at faa Folk til at give. Paa hele Hjemvejen gav Hyrderne Nyheden til dem, som længe havde ventet paa en Konge. De sagde: »Kongen er kommet. Han er Kristus, vor Frelser.« Og

de, der horte det, gik bort med Glæde og fortalte det til andre.

Da Jesus var otte Dage gammel, fik han Navn og blev velsignet. Hele hans Familie vidste, hvad han skulde hedde. De skulde ikke vælge det. Kan I fortælle mig hvorfor?

Saa da Maria var i Stand til at gaa, og da hun troede, at Jesus var gammel nok, bragte Josef dem til Templet i Jerusalem. Her bragte Maria Jesus ind til den gode Præst og fremstillede ham for Herren. Hun sagde, da hun gjorde det: »Her er Jesus. Maa han altid arbejde for dig og for dine Born. Mit Hjerte er fuldt af Taknemlighed for denne kostbare Gave fra Himmelen.«

Det var en jodisk Lov, at naar en Moder bragte sit Barn til Templet, skulde hun give et Offer. Hvis hun var rig, gav hun et Lam, men hvis hun var fattig, gav hun to Duer. Naar hun kom med sin første lille Dreng, skulde hun ogsaa bringe et Pengestykke med sig. Derfor gav Maria to Duer og et Pengestykke, da hun kom med Jesus.

Paa denne Tid boede der i denne By med dens Tempel en meget venlig og god Mand. Han bad altid og huskede at gøre gode Ting for andre Mennesker. Paa Grund af denne Godhed havde Herren hvísket til ham, at han vilde se Jesus Kristus, Frelseren, den nye Konge, førend han dode. Selve denne Dag havde Herrens Rost sagt til ham: »Simeon, gaa til Templet i Dag.« Og Simeon, der altid søgte at hjælpe andre, gik. Medens han var der, bragte Josef og Maria Jesus ind. Simeon vidste, saa snart han saa ham blandt alle de andre smaa Born, at han var Kristus, Frelseren. Derfor tog han ham i sine Arme og takkede Herren, fordi han var blevet velsignet saa meget, at han kunde se hans Son.

Da Maria horte ham takke Gud, blev hun paany fyldt med Glæde. Hun vidste, at vor himmelske Fader havde fortalt Simeon saa vel som hende selv og hendes Mand, at Jesus er Kristus, Verdens Frelser.

Og Simeon kom til Maria og Josef og velsignede dem og fortalte dem om de mange gode Ting, Jesus vilde gøre.

Medens de endnu var saa lykkelige, fik de endnu en anden Glæde. I Templet var der paa denne Tid en aldrende Enke ved Navn Anna. I mange, mange Aar havde hun prøvet paa at gøre det rette og hjælpe andre. Hun havde arbejdet i Templet og havde tjent Gud med Faste og Bon, Nat og Dag. Herren elskede hende og var saa glad ved ogsaa at velsigne hende, saa han fik hende til at komme ind i det Værelse, hvor Maria og Josef var paa denne Tid. Da hun saa Jesus, kendte hun ham ogsaa, endskønt hun aldrig havde set ham for. Hun takkede Herren, at han havde givet hende en saa-

dan Velsignelse. Og da hun gik til sit Arbejde, fortalte hun andre Mennesker den gode Nyhed, saa at de ogsaa kunde glæde sig.

Da Josef og Maria var færdige med deres Arbejde i Tempellet, gik de hjem igen. De bar den kære lille Dreng, som de havde givet Herren at arbejde for ham, men som de ogsaa kunde beholde hos sig.

Naar vi hører flere Fortællinger om Jesus, vil vi lære, hvorledes han hele sit Liv gav til andre.

Jeg er overbevist om og bærer mit Vidnesbyrd til eder, at Jesus Kristus, der gav sit Liv for Menneskenes Born, aldrig paa nogen Tid siden denne Kirkes Organisation har været meget langt fra den.
Samuel O. Bennion.

Jeg behøver lige saa megen Opmuntring som ethvert andet Medlem af denne Kirke. Jeg takker Gud, at han i den forbigangne Tid er kommet mig til Hjælp, naar jeg mest har behovet hans Hjælp. Jeg beder, at han i Fremtiden aldrig vil forlade mig.
Antoine R. Ivins.

Hvis vi kendte Gud, vilde vi tjene ham, og ved at tjene ham vilde vi vinde evigt Liv. Det er lige saa sikkert og vist, som Dagry følger Mørke.
Antoine R. Ivins.

Evangeliet, som det er lært af Kristus, vilde, dersom det blev praktiseret af Verden, sætte enhver i Stand til at sikre sig med Ære og rimelig Anstrengelse, nok til at spise og drikke og være ordentlig klædt og bo i gode Forhold.
John A. Widtsoe.

INDHOLD:

Misjonærer og Hellige i	Den Danske Mission	413
Den Norske Misjon	Hilsen til »Stjernens« Læsere	417
Præsident Milton H. Knudsen tiltræder sin Mission	Søndagsskolen	418
i Norge	Lektier for Børneklasser ..	419
	Redaktionelt	420

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: MILTON H. KNUDSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording.